

מסורת הש"ס

(א) וכדמיני דר' ה' גשמת אדם תחומא ריש פ' נח, (ב) וי"ל רכס], (ג) תענית כ"ו, (ד) [פסחדרין פ. ב' צ"ב קוט': תוספתא יומא פ"ד], (ה) תוספתא פ"ב ברכות לא:, (ו) תוספתא פ"ב, (ז) (פ"ר תחומא ריש נח], (ח) [גיטין לא:, (ט) כ"א חמג,

→

תורה אור השלם

1 קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הדרך הזה ונתתה דחיית לשוני מןהחן: בראשית לב יא

2 כי תבנה בית החדש וְעִשִׂיתָ מַעֲשֶׂה לְגָגָךְ וְלֹא תִשִּׁים דָּמִים בְּבִיתְךָ כִּי יַעַל הַנֶּפֶל מִפָּנֶיךָ: דברים כב ח 3 אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אֵלֶיךָ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל וְהִזְנֶנּוּ וְיֹאמְרוּ פָּרְעֵנוּ מִדֶּרֶת שָׁלוֹת מִצְּדִיתֵינוּ כִּפּוּר:

ארוב לא כנ-כד

→

הגהות הבי"ח

(א) רש"י ד"ה ואלו הן פרקליטין (שעשה למטה) תלמי' וי"צ ס"א אין זה: (ב) בא"ד שבהן נלוו לנ"ד: (ג) ד"ה בדקי מיתה עונות:

→

לעזי רש"י

בטרד"ר [בטרדור"א].

הכאה.

פריטי"י [פריטיט"א].

ארון.

משטר"ר [מישטריי"ר]. ארון כלים.

→

מובס רש"י

מנבין. ממעטין (תענית כ.). שלשה בדקי מיתה. שהאשה נדקת בהן בשעת הסכנה שאם ימלא בה אחד מהם מומת (ברכות לא:).

ראשים קראתי אסכס. ראשית תבואתה (ירמיה ז): **עסקי ראשית**. ראשית עריסותיכם (צמדבר טו): **הריני נוטל נשמתכם**. ותאבד רביעית דמכם ויכבה נרכס ויבטל שם ראשיתכם. ונשים נלטו על כך כדאמרין צבראשית רבה^(א) היא איבדה חלתו של עולם שעל ידה נטרד אדה"ר שנתרס כחלה וכבדה נרו של עולם ושפכה דמו ועוד שזכרי הבית תליין זה: **נפל סורא**. לארך שהוא עומד לשחיטה הכל אומרים חדדו לסכינא עד שלא יקום פשעים השפחה וכולן תלקה צמצנה אחת: **ספיס**. תרצה: **סירוס**. פשע והתרסה: **מחטרא**. בטדור"ר בלע"ז.

כלומר אשה עומדת ליסורי לידה על עונשה של חוה ומזרפין לה עושין הרצה לאותו מלקות: **שצקיה לריוא**. לשיכור אינך זריך להפילו שהוא יפול מאליו. כך האשה עומדת לילד משנמעצה והיא זריכה לצקש להקצ"ה לפתוח רחמה והוא נמנע והיא מתה מאליה. כל הני משל הדיוט נינהו: **רעיא חגרא ועיוי רשטיין**. קלים לרוץ ואינו יכול להגיען ולהלקותן על סרחון: **אבב חוטרא מיני**. כשהיא צאה לפני גדרות כאן שם הוא מדבר עמה להלקותה על פשעה. ואזי דרי לבית הדיר של כאן באין לחשבון. גדרות כאן מתרגמינן חוטריין דען (צמדבר לב). כלומר האשה כשהיא צבראיות פעמים שזכותיה מוליין ואין כח במקטרג להזכיר עונה אבל משהגיעה לפתח הסכנה ולזריכה לנכס שם מזכירין עונותיה ומעשיה אם ראויה היא לנכ אם לא: **אבב חוטאס נפיש אחי ומרחמי**. לפתח הסנות שמחלקים זו מזונות ויש שם עושר הרבה אחים והרבה אוהבים יש הכל נעשים אוהבים: **מרחמי**. אוהבים: **אבב ציוני**. צמקוס שיש הפסד ועוני לא אחי ולא מרחמי. כך בשעת הסכנה הורע מולה ומשיצותה וחדלו פרקליטין שלה: **וגברי היאך מיבדקי**. מעשים שלהם להזכיר עונם וחזותם: **ענין גשר**. כל מקום סכנה כגון קיר נטוי ויואל לדרך: **דילמא מיפקיה**. נכרי דינא על חטאיו ומתפסמא כדחיה: **מבזא**. ספינה שעוברין זה את הנהר: **צדיק**. הספינה שלא יהא בה נקב: **מניין**. פוחמין: **קטנתי מכל החסדים**. הוקטנו ונתמעטו וזכותי צשציל החסדים אשר עשית וגו': **יומא דשופא**. שמנשבת זו הרוח דרומית חזקה^(ב) המפלת חומות ועוקרת אילנות: **לביני דקלי**. שלא יפיל הרוח דקל עליו: **ממנו להביא ראיה**. מאחר שהוא נופל זריך למזא ממנו וממעשיו

ראיה לזכות: **מששם ימי צראשים**. דכתיב קורא הדורות מראש (ישעיה מה) שנגלו לפניו הדורות ומעשיהם ^(א) וקנס פורענותם: **שהרי**. כשינתנה תורה עדיין לא נפל זה והכתוב קראו נופל: **על ידי חייב**. צע"ה זה שלא קיים מצות מעקה: **אומרים**. העומדין שם: **שזן דרך כל המומחים מתודין**. כדתנן בסנהדרין שכל המתודה יש לו חלק כו' שכן מצינו בעין [והשעז] שאמר לו יהושע כו' צפ' נגמר הדין (סנהדרין דף מד א): **לשוק**. מצויים שם מריבות ובעלי דינים נכרים וישראלים: **דומה כמו שנמסר לסרדיוט**. להוליכו לפני השופט: **חש צראשו**. חששא צעלמא מיחוש קל: **נחנשוו צקולר**. הוי טפי משנמסר לסרדיוט וגרוע מעולה לגדרום שאין דנין שם אלף להריגה ועל סרחון חמור וזריך פרקליטין גדולים: **עלה למטה**. שחלה הרבה שזריך לעלות ולפול למשכב: **ואלו הן פרקליטין**. ^(ב) שעושה למטה ^(א) רצוי לצ"ד של מעלה תשובה ומעשים טובים: **צאוו מלאך**. שמליץ עליו זכות והוא אחד מני אלף ואפילו הוא עצמו מעיד עליו חובה ניזול צאחם של זכות שנאמר מליץ אחד מני אלף במליגתו של מלאך אין אלף אחת מאלף להגיד ישרו ומשמע גמי שהמלאך המליץ הוי אחד מני אלף דהא מלאך כתיב מכלל דהשאר מגידים עליו חובה אלף מדלג כתיב אם יש עליו מליץ מלאך אחד מני אלף איכא למידרשיה אמלאך ואמלגה: **יולדות**. בשעת לידתן: **שלש עצירות**. הנך דמתניתין: **ילדות**. בחורות ואפילו שלא בשעת לידה: **רבי אחא אומר**. הילדות מתות על עון שמבכסות: **ארנא**. כך היו קורין מגדלות שלהם פריטי"י ובלשוננו משטר"ר: **צים עס**. לשון ציוי שמתקצצין זו הכל: **ולאיון הקדש ארנא**. ואין קורין אותו ארון הקדש: **בדקי** ^(א). עונות שצודקין אותן בהן בשעת סכנה כרבנן דאמרי יולדות: **בדקי**. שמדבקין ומקיצין מיתה לפני זמנה כו' אלעזר דמי ילדות:

במה מדליקין פרק שני שבת

לב.

ע"ל שקורין לארון הקדש **ארנא**. לא ארון שעשה צללאל קאלמר דמסתמא לא היו מזכירים ארון שהיה לפני כמה שנים שנגנז בצית הראשון אלף לארון שצצית הכנסת אע"ג דצכל דוכתי קרי ליה מיעה דמתנן העובר לפני המיעה הוירד לפני המיעה (צרכות פ"ה דף לה.) אור"י אשכחן נמי דקרי ליה ארון כדאמר תשעה וארון מנטרפין (שם פ"ו דף מו א):

מקרא

חגואתא נפישו אחי ומרחמי אבב ביווני לא אחי ולא מרחמי וגברי היכא מיבדקי אמר ריש לקיש בשעה שעוברים על הגשר גשר ותו לא אימא בעין גשר רב לא עבר במברא דיתוב ביה עכו"ם אמר דילמא מיפקיד ליה דינא עליה ומתפיסנא בהדיה שמואל לא עבר אלא במברא דאית ביה עכו"ם אמר שטנא בתרי אומי לא שליט ר' ינאי בדיק ועבר ר' ינאי לטעמיה ^(א) דאמר "לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה לומר שעושין לו גם שמא אין עושין לו גם ואם עושין לו גם מנבין לו מוכיותיו אמר רבי חנין מאי קראה ¹ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת רבי זירא ביומא דשותא לא נפיק לביני דיקלא אמר ר' יצחק בריה דרב יהודה לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטור אמר מר עוקבא מאי קראה ² כי יפול הנופל ממנו ממנו להביא ראיה תנא דבי רבי ישמעאל כי יפול הנופל ממנו (ממנו) ראוי זה ליפול מששת ימי בראשית שהרי לא נפל והכתוב קראו נופל אלא ³שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב: ת"ר ⁴מי שחלה ונטה למות אומרים לו התודה שכן כל המומתין מתודין אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנהו בקולר עלה למטה ונפל יהי דומה בעיניו כמו שהעלוהו לגדרום לידון שכל העולה לגדרום לידון אם יש לו פרקליטין גדולים ניצול ואם לאו אינו ניצול ואלו הן פרקליטין של אדם תשובה ומעשים טובים ואפי' תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות ניצול מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעוהו מדרת שחת וגו': ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות ניצול שנאמר מליץ אחד מני אלף: תנו רבנן על שלש עבירות גשים מתות יולדות רבי אליעזר אומר גשים מתות ילדות ר' אחא אומר בעון שמבכסות צואת בניהם בשבת וי"א על שקורין לארון הקודש ארנא: תניא ר' ישמעאל בן אליעזר אומר בעון שני דברים עמי הארצות מתים על שקורין לארון הקודש ארנא ועל שקורין לבית הכנסת בית עם תניא ר' יוסי אומר ⁵שלשה בדקי מיתה נבראו באשה ואמרי לה שלשה בדקי מיתה נדה וחלה והדלקת הנר חדא כו' אליעזר וחדא כרבנן ⁶תניא רשב"ג אומר הלכות הקדש תרומות ומעשרות הן הן גופי תורה ונמסרו

היכא מיבדקי אמר ריש לקיש בשעה שעוברים על הגשר גשר ותו לא אימא בעין גשר רב לא עבר במברא דיתוב ביה עכו"ם אמר דילמא מיפקיד ליה דינא עליה ומתפיסנא בהדיה שמואל לא עבר אלא במברא דאית ביה עכו"ם אמר שטנא בתרי אומי לא שליט ר' ינאי בדיק ועבר ר' ינאי לטעמיה ^(א) דאמר "לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה לומר שעושין לו גם שמא אין עושין לו גם ואם עושין לו גם מנבין לו מוכיותיו אמר רבי חנין מאי קראה ¹ קטנתי מכל החסדים ומכל האמת רבי זירא ביומא דשותא לא נפיק לביני דיקלא אמר ר' יצחק בריה דרב יהודה לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והפטור אמר מר עוקבא מאי קראה ² כי יפול הנופל ממנו ממנו להביא ראיה תנא דבי רבי ישמעאל כי יפול הנופל ממנו (ממנו) ראוי זה ליפול מששת ימי בראשית שהרי לא נפל והכתוב קראו נופל אלא ³שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב: ת"ר ⁴מי שחלה ונטה למות אומרים לו התודה שכן כל המומתין מתודין אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנהו בקולר עלה למטה ונפל יהי דומה בעיניו כמו שהעלוהו לגדרום לידון שכל העולה לגדרום לידון אם יש לו פרקליטין גדולים ניצול ואם לאו אינו ניצול ואלו הן פרקליטין של אדם תשובה ומעשים טובים ואפי' תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות ניצול מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעוהו מדרת שחת וגו': ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי אומר אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות ניצול שנאמר מליץ אחד מני אלף: תנו רבנן על שלש עבירות גשים מתות יולדות רבי אליעזר אומר גשים מתות ילדות ר' אחא אומר בעון שמבכסות צואת בניהם בשבת וי"א על שקורין לארון הקודש ארנא: תניא ר' ישמעאל בן אליעזר אומר בעון שני דברים עמי הארצות מתים על שקורין לארון הקודש ארנא ועל שקורין לבית הכנסת בית עם תניא ר' יוסי אומר ⁵שלשה בדקי מיתה נבראו באשה ואמרי לה שלשה בדקי מיתה נדה וחלה והדלקת הנר חדא כו' אליעזר וחדא כרבנן ⁶תניא רשב"ג אומר הלכות הקדש תרומות ומעשרות הן הן גופי תורה ונמסרו

ראיה לזכות: **מששם ימי צראשים**. דכתיב קורא הדורות מראש (ישעיה מה) שנגלו לפניו הדורות ומעשיהם ^(א) וקנס פורענותם: **שהרי**. כשינתנה תורה עדיין לא נפל זה והכתוב קראו נופל: **על ידי חייב**. צע"ה זה שלא קיים מצות מעקה: **אומרים**. העומדין שם: **שזן דרך כל המומחים מתודין**. כדתנן בסנהדרין שכל המתודה יש לו חלק כו' שכן מצינו בעין [והשעז] שאמר לו יהושע כו' צפ' נגמר הדין (סנהדרין דף מד א): **לשוק**. מצויים שם מריבות ובעלי דינים נכרים וישראלים: **דומה כמו שנמסר לסרדיוט**. להוליכו לפני השופט: **חש צראשו**. חששא צעלמא מיחוש קל: **נחנשוו צקולר**. הוי טפי משנמסר לסרדיוט וגרוע מעולה לגדרום שאין דנין שם אלף להריגה ועל סרחון חמור וזריך פרקליטין גדולים: **עלה למטה**. שחלה הרבה שזריך לעלות ולפול למשכב: **ואלו הן פרקליטין**. ^(ב) שעושה למטה ^(א) רצוי לצ"ד של מעלה תשובה ומעשים טובים: **צאוו מלאך**. שמליץ עליו זכות והוא אחד מני אלף ואפילו הוא עצמו מעיד עליו חובה ניזול צאחם של זכות שנאמר מליץ אחד מני אלף במליגתו של מלאך אין אלף אחת מאלף להגיד ישרו ומשמע גמי שהמלאך המליץ הוי אחד מני אלף דהא מלאך כתיב מכלל דהשאר מגידים עליו חובה אלף מדלג כתיב אם יש עליו מליץ מלאך אחד מני אלף איכא למידרשיה אמלאך ואמלגה: **יולדות**. בשעת לידתן: **שלש עצירות**. הנך דמתניתין: **ילדות**. בחורות ואפילו שלא בשעת לידה: **רבי אחא אומר**. הילדות מתות על עון שמבכסות: **ארנא**. כך היו קורין מגדלות שלהם פריטי"י ובלשוננו משטר"ר: **צים עס**. לשון ציוי שמתקצצין זו הכל: **ולאיון הקדש ארנא**. ואין קורין אותו ארון הקדש: **בדקי** ^(א). עונות שצודקין אותן בהן בשעת סכנה כרבנן דאמרי יולדות: **בדקי**. שמדבקין ומקיצין מיתה לפני זמנה כו' אלעזר דמי ילדות:

ונמסרו

עין מושפמ נר מצוה

קיח א מיי' פ"י"צ מהל' רולח ושמירת נפש ה' ו פמנ עשין עט ש"ע י"ד סי' קיז סעיף ה צנ"ג"ס: קיט ב מיי' פ"א מהל' תשובה ה' א פמנ עשין יג טושי"ע יו"ד סי' שלח סעיף א:

→

רבינו חננאל

ראשית קראתי אתכם על עסקי ראשית הוזהרתי [אתכם], כגון החלה והתרומה. נשמה שקרויה נר נחתי בכס על עסקי נר הוזהרתי אתכם, אם אתם מקיימים אותם מוטב ואם לאו הריני נוטל נשמתכם. ולמה בשעת לידה אמר רבא נפל תורא חזירי טכיני. חופש תירוס אמתא חד מחבטא נהירי, פי' תרבה להתרומם השפחה על אדונתה אחת הכאה תהיה עליה, כלומר פעמים רבות מכעסת אדונתה ומקבעת אדונתה את הכל בלבה והיא משלמת לה בהכאה אחת הכל. וכן רעיא מחגרא ועיזא רהיטתא אבב חוטרא מילי ואבי [דרין] חושבנא, אפי' רועה פסח שאין יכול לרוץ, ועו בורחת ורצה בשדות כשנגמיע בשמר גדרות הצאן כדמתרגמינן חוטורין דען ובבית הדיר (כו) כדתנן הכונס צאן לדייר, שם מעלה חשבון הבריכות בשרחה ושם מכה אותה. בחנות של יין הכל אוהבין באין וחשבאין בשלום בעל החנות כדי שישתו עמו, אבל אם רואין שנתפס אדם בבית המכס או בבית המושל לינעש כל אוהביו בורחין אין אחד מהן פונה אליו. לא יעמוד אדם במקום סכנה ויאמר עושין לי נס [שמא] אין עושין לו נס, ואם עושין לו מנבין לו מוכיותיו שנאמר קטנתי מכל החסדים וגו'. לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה שאם יחלה אומרים לו הבא זכות והיפטור. ת"ר חלה ונטה למות אומרים לו התודה שכן דרך כל המומתים מתודין אדם יוצא לשוק יהא דומה כמי [שנמסר] לסרדיוט, חש בראשו דומה כמי שנתנהו בקולר. עלה למטה דומה כמי שהעלוהו לגדרום לידון, אם יש לו פרקליטין המלמדין עליו זכות ניצל אם לא לא ניצל. תשובה ומעשים טובים הן פרקליטין של אדם, אפילו תתקצ"ט מלמדין עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות ניצל, שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם וישרו ויחננו ויאמר פדעוהו מדרת שחת מצאתי כופר. שלשה בדקי מיתה, כרבנן דאמרי מתות יולדות. [ואמרי לה ג' בדקי מיתה כו"א דאמר מתות ילדות], כלומר בדקה בהו מיתה שלא בעתה.

(א) פי' ערוך ערך צב.

עין משפט
נר מצוה

קבא ממי פ"ג מהל' צ"תס
הל' יב פמג עשין ס טור
א"ח סימן כד:

מוסף רש"י

ציה גב חום יגדלו מימי שלג. דרום לשון לוו, דברים שנימי אתכס צימות החמה, תרומות ומעשרות, גולו מימי שלג, את המטר (תענית ו:). שיכלו שפתוחיכם. כלומר שייגעו (תענית ט).

רב נסים גאון

פליגי בה ר' אבא חייה בר אבא ור' (יוסי) [אסין]. חד אמר בעון מזוזה וחד אמר בעון ביטול תורה. פי' הוא שאמר הקב"ה לישראל (דברים יא) ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם, וכתוב וכבתם על מזוזות ביתך ובשערך, ואמר (שכרה כנגדה) [סמך] [זה] למען ורבו ימיכם וימי בניכם. והך דאמר בעון מזוזה הבנים מתים קסבר מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו, כלומר כי תתן שכרו של מי שקיים מצות מזוזה שיאריכו חי' בניו, וחילופה שאם יעזוב [נ"א:] [ינתן] עשייתה [ומזוזה הבניו]. והיו דברי הכותב למען ירכו חזוהין על הפסוק שלפניו שהוא וכבתם על מזוזות ביתך. והך דאמר בעון ביטול תורה הבנים מתים, קסבר מקרא נדרש לפניו ולפני פניו, וכי זו ההבטחה ומתן השכר הכותב בפסוק שהוא למען ירכו ימיכם, שלא הבטין הקב"ה אלא למי שמילמד את בנו תורה כמו שאמר בפסוק שהוא לפני פניו ולמדתם אותם, יהיה עשיו זה שכותב למען ירכו ימיכם וימי בניכם חזור על הפסוק שכתב ולמדתם אותם. הלכך כל מי שמילמד תורה לבניו ויטין לאריכות ימים, וחילופה כי אם אינו מלמדם תורה לא תהיה להם אריכות ימים, כי הם מתים בעון ביטול תורה. כל החדרי במצות ציצית זוכה ומשמשין אותו שני אלפים ושמונה מאות עבדים שנאמר (ויקרא י) [וכי] [אמר ה'] [צבאות] בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יתרו. כבי דיעת כל לשונות הגוים הם שבעים לשון, ואם יהיו י' אנשים מכל לשון לצי' לשון יהיו הכל שבע מאות, הרי אילו יחזיקו בכנף אחת. והטלית שעל ישראל יש להם ד' כנפים שנאמר (דברים כב) על ארבע כנפות סכותן, הרי אם יהיו שבע מאות מחזיקים בכנף אחד יהיו כל מחזיקי בר' כנפים אלפים ושמונה מאות.

תורה אור השלם

1 אם אין לך לשלם לקח יקח משכבך מתחתך;

2 אל תתן את פיה לחטאי את בשרך ואל תאמר לפני

יקנץ האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך; קהלת ה ה 3 לשוא חביתי את בניכם מוסר לא לקחו אכלה חרבהם נביאיכם באריה משחית: ימיהו ב ל 4 ובתבתם על מזוזות ביתך ובשערך; דברים יא כ 5 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ; דברים יא כא 6 גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים לא במחבתך מצאתים כי על כל אלהימיהו ב לז 7 בה אדם יי' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים ויחזיקו בכנף איש יתרוי לאמר גלבה עמכם כי שמענו אלהים עמכם;זכריה ח כג

לב:

מקרא נדרש לפנינו ולפני פניו. תימה לר"י דפס"ק דקדושין (דף ג.) וחס) דאמר כל מלות עשה כו' ופריך ונקיש מזוזה

לתלמוד תורה פי' וליפטרי נשים ממזוזה כי היכי דפטורי מתלמוד תורה ומשני לא ס"ד דכתיב למען ירצו ימיכם וגו' אטו גברי צעו חיי

נשי לא צעו חיי והשתא הא קאי נמי אתלמוד תורה כדמשמע הכא אע"פ שאין הנשים חייבות וי"ל דנת"ת היה מחייבין נמי מהאי טעמא^ב אי לא מיעט קרא צדיא^ט דכתיב ולמדתם אותם את בניכם ולא את בנותיכם אכל במזוזה דליכא מיעוט אלא היקשא^ג מהאי טעמא^ד אית לן למימר דאין להקיש^ה: **רבי יהודה הנשיא היינו רבי ורבי בעון נדרים קאמר**. והכא לא משני דאף צעון ציטול תורה קאמר כדמשני לקמן (דף לג:) גצי אף על לשון הרע דהתם שייך למימר דאף קאמר דצבריימא שניה שמציא אחריה קאי נמי אמנא קמא דקאמר על לשון הרע וקאמר איזו אף שאוכלים דברים שאינם מתוקנים אכל הכא אי אף קאמר א"כ צריימא דלעיל דלא קאי אמת"ק הוה ליה למינקט נמי צעון ציטול תורה:

בעון ציצית ב'. דוקא צימיהס שהיו מלבושיהס כך צארכע כנפות היו נענשים מי שלא היה להם ציצית כדמוכח (מנחות מח.). גבי א"ל מאלכא לרע קטינא כו' אכל השתא שאין העולם רגילים במלבושים כאלו אין צריך לקנות. אף טוב לקנות טלית ולצדך עליו ככל יוס כדאמר בסוף פרק קמא דקטוע (דף יז.) וכי לאכול מפריה היה רואה משה אלא אמר משה מזהו שאוכל לקיים יתקיים על ידי [מ"ן]:

ה'י

וכתיב בתריה ^הלמען ירבו ימיכם וימי בניכם אלא למ"ד בעון ציצית מ"ט א"י כהנא ואיתימא שילא ^זמרי דכתיב ^גגם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים ר"נ בר יצחק אמר למ"ד בעון מזוזה נמי מהכא דכתיב ^הלא במחתרת מצאתים שעשו פתחים כמחתרת אמר ר"ל ^אכל הזהיר בציצית זוכה ומשמשין לו ב' אלפים וח' מאות עבדים שנא' ^זכה אמר ה' [צבאות] בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים [והחזיקו] בכנף איש יהודי לאמר גלבה עמכם וגו'. סימן שנא חלה תרומה נגזלת דינא שבועה שיפוכתא גילויא ונבלותא: תניא ר' נחמיה אומר בעון שנאת חנם מריבה רבה בתוך ביתו של אדם ואשתו מפלת נפלים ובניו ובנותיו של אדם מתים כשהן קטנים: ר' אלעזר בר' יהודה אומר בעון חלה אין ברכה במכונס ומארה משתלחת בשערים וזורעין זרעים ואחרים אוכלין שנאמר ^חאף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש וזרעתם לריק זרעכם ואכלהו אויביכם אל תקרי בהלה אלא בחלה ואם נותנין מתברכין שנאמר ^ו[ו]ראשית עריסותיכם תתנו לכהן להגיה ברכה אל ביתך: בעון ביטול תרומות ומעשרות שמים נעצרין מלהוריד טל ומטר והיוקר הוה והשכר אבד ובני אדם רצין אחר פרנסתן ואין מוגיעין שנאמר ^יציה גם חום יגולו מימי שלג שאול חטאו מאי משמע ^יתנא דבי רבי ישמעאל בשביל דברים שצויתי אתכם בימות החמה ולא עשיתם יגולו מכם מימי שלג בימות הגשמים ואם נותנין מתברכין שנאמר ^{יא}הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחנוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקותי לכם ברכה עד בלי די ^{יב}מאי עד בלי די אמר רמי בר ^{יג}(רב) א"ר עד שיכלו שפתותיכם מלומר די: בעון גזל הגוכאי עולה והרעב הווה ובני אדם אוכלים בשר בניהן ובנותיהן שנאמר ^{יז}שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שומרון העושקות דלים הרוצצות אביונים אמר רבא כגון ^{יד}הני נשי דמחזוא דאכלן

מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעם ויריקו זרעם ואכלהו איביבם:ויקרא כי טו 9 וראשית כל בכורי כל וכל תרומת כל מכל תרומותיכם לבתנים יתיה וראשית ערסותיכם תתנו לבתן לקנייך ברכה אל ביתך: יחזקאל מד ל 10 יקח גם דם יגולו מימי שלג שאול חטאו: איוב כד יט 11 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתו ובחנוני נא בזאת אמר יי' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים וזריקתי לכם ברכה עד בלי די: מלאכי ג י 12 שמעו הדרך הנה פרות הקבוש אשר בהר שומרון העשקות דלים הרוצצות אביונים האמרת לאדוניכם הביאה ושתתה: עמוס ד א

במה מדליקין פרק שני שבת

ונמסרו נעמי הארץ. שלא מסרו לז"ד למנות שומרין לדבר והאמינה מורה את כל אדם עליהן והן הן גופי תורה שחברים אוכלין פתן וסומקין שניטל ממנו חלה ותרומה ומעשרות והקדש נמי מסור לכל אדם להקדיש וחל הקדש ע"פ כל אדם והן גופי תורה שהיינו צריכים לחוש במטלטלין שמא הקדישו וחזר צו ואע"ג דתקון רצנן דמאי מ"מ תורה האמינתו. ורצונו מפרשים הלכות הקדש כגון יין לנכסים כדמפרש בחומר בקדש (מגינה דף כד:) שעמי הארץ נאמנים עליו וקשיא לי אי מדצנן קאמר דחשיב מאי דהימנוהו רצנן לא הוה ליה למימני תרומות ומעשרות דצנן לא הימנוהו: **אם אין לך לשלם.** עולות והקדשות שמזיר: **משכך.** אשחק: **אל פסן את פיה** (א).

בגדר לחטא את בשרך לחייב את בניך: **לפני המלאך.** גזבר של הקדש: **כי שגג.** בשוגג קפלמי למדור ולא אשלם: **על קולך.** צשציל קול נדריך: **לשוא הכיס.** בתמיה וכי צחנם הכימים אינו אלא צשציל המוסר דהיינו מורה. לא לקחו לא למדו לשון לקח: **על עסקי שוא.** ששקרו צנדריהס דדמי לשצועה: **והא צעון נדרים אמר.** צצריימא קמיימא. ומשני ההיא קמיימא צמר דך איתמר דמעיקרא אמר צעון ציטול תורה וצמר דשמע מר' אלעזר דשמע מר' שמעון אצוה דהוה רציה דרצי צעון נדרים אמר איזו נמי הכי: **מקרא נדרש.** למען ירצו ימיכם וימי בניכם נדרש לפניו קאי אקרא דלקמיה דמשמע צמזוזה ולא לפני פניו ולמדתם אותם את בניכם: **ולפני פניו.** ואף צעון צטול תורה קאמר: **גם צננפיך.** צשציל כנפיך צשצלת מצאתם נמאלא עליך חוצת דם נפשות אציונים נקיים צניס קטנים שלא חטאו: **כמחסרם.** שאין לה פצמינן. הכי אמר קרא לא צמחסרתם ^טפתחינן מאלתמים שלמים צמזותי כי על כל אלה הכימי' דהאי קרא צמר לשוא הכימי את בניכם כמיצ: **צננף איש יהודי.** צשכר הכנף יחזיקו צננף עשרה אנשים מכל לשון הרי שצע מאות לשצעים לשון וארבע כנפות ש לו הרי אלפים ושמונה מאות: **שנאת חנם.** שלא ראה צו דבר מצירה שיהא מותר לשנאותם) ושונאו: **מריצה רצה.** מדה כנגד מדה: **וצניו קטנים מחס.** אהצתו ניטלת ממנו היינו נמי צמדה: **צמכונם.** צאוצרות יין ושמן ומתוך כך צאה מארה צשערים שמוכרים ציוקר: **צחלם.** צעון חלה: **וספקדסי.** כמו לא נפקד ממנו איש (צמדנר לא). אמעט את מה שעליסם שסנסתם כצר: **השמים נעלרים.** ומתוך שאין גשמים היוקר הוה: **ושגר אזה.** שגר ריוח: **ציה גם חוס.** ציה כמו לווי. דברים שצויתי אתכם צשעת החוס היינו תרומות ומעשרות:

מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעם ואכלהו איביבם:ויקרא כי טו 9 וראשית כל בכורי כל וכל תרומות כל מכל תרומותיכם לבתנים יתיה וראשית ערסותיכם תתנו לבתן לקנייך ברכה אל ביתך: יחזקאל מד ל 10 יקח גם דם יגולו מימי שלג שאול חטאו: איוב כד יט 11 הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתו ובחנוני נא בזאת אמר יי' צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים וזריקתי לכם ברכה עד בלי די: מלאכי ג י 12 שמעו הדרך הנה פרות הקבוש אשר בהר שומרון העשקות דלים הרוצצות אביונים האמרת לאדוניכם הביאה ושתתה: עמוס ד א

מסורת הש"ס

א) כמותות עב. ע"ש,
ב) ויבמות מה. קדושין סג.,
ג) ירמיה ט: קדושין טו: צ"מ
ד.) וצחסי כד: מנחות יט.
ה) וצ"ל שלא בר
מרי. מטור דבש],
ו) [תענית
ז.) [ז"ל,
ח) [תענית
ט.) [תענית
י.) [תענית
יא.) [תענית
יב.) [תענית
יג.) [תענית
יד.) [תענית
טו.) [תענית
טז.) [תענית
יז.) [תענית
יח.) [תענית
יט.) [תענית
כ.) [תענית
כא.) [תענית
כב.) [תענית
כג.) [תענית
כד.) [תענית
כה.) [תענית
כו.) [תענית
כז.) [תענית
כח.) [תענית
כט.) [תענית
ל.) [תענית
לא.) [תענית
לב.) [תענית
לג.) [תענית
לד.) [תענית
לה.) [תענית
לו.) [תענית
לז.) [תענית
לח.) [תענית
לט.) [תענית
מ.) [תענית
מא.) [תענית
מב.) [תענית
מג.) [תענית
מד.) [תענית
מה.) [תענית
מז.) [תענית
מח.) [תענית
מט.) [תענית
נ.) [תענית
נא.) [תענית
נב.) [תענית
נג.) [תענית
נד.) [תענית
נז.) [תענית
נח.) [תענית
נט.) [תענית
ס.) [תענית
סא.) [תענית
סב.) [תענית
סג.) [תענית
סד.) [תענית
סה.) [תענית
סז.) [תענית
סח.) [תענית
סט.) [תענית
ע.) [תענית
עא.) [תענית
עב.) [תענית
עג.) [תענית
עד.) [תענית
עז.) [תענית
עח.) [תענית
עט.) [תענית
פ.) [תענית
פא.) [תענית
פב.) [תענית
פג.) [תענית
פד.) [תענית
פה.) [תענית
פז.) [תענית
פח.) [תענית
פט.) [תענית
צ.) [תענית
ца.) [תענית
צב.) [תענית
צג.) [תענית
צד.) [תענית
צה.) [תענית
צז.) [תענית
צח.) [תענית
צט.) [תענית
ק.) [תענית
קא.) [תענית
קב.) [תענית
קג.) [תענית
קד.) [תענית
קה.) [תענית
קז.) [תענית
קח.) [תענית
קט.) [תענית
קכ.) [תענית
קכא.) [תענית
קכב.) [תענית
קכג.) [תענית
קכד.) [תענית
קכה.) [תענית
קכז.) [תענית
קכח.) [תענית
קכט.) [תענית
קל.) [תענית
קלא.) [תענית
קלב.) [תענית
קלג.) [תענית
קלד.) [תענית
קלה.) [תענית
קלז.) [תענית
קלח.) [תענית
קלט.) [תענית
קמ.) [תענית
קמא.) [תענית
קמב.) [תענית
קמג.) [תענית
קמד.) [תענית
קמה.) [תענית
קמז.) [תענית
קמח.) [תענית
קמט.) [תענית
קנ.) [תענית
קנא.) [תענית
קנב.) [תענית
קנג.) [תענית
קנד.) [תענית
קנז.) [תענית
קנח.) [תענית
קנט.) [תענית
קס.) [תענית
קסא.) [תענית
קסב.) [תענית
קסג.) [תענית
קסד.) [תענית
קסה.) [תענית
קסז.) [תענית
קסח.) [תענית
קסט.) [תענית
קע.) [תענית
קעא.) [תענית
קעב.) [תענית
קעג.) [תענית
קעד.) [תענית
קעה.) [תענית
קעז.) [תענית
קעח.) [תענית
קעט.) [תענית
קפ.) [תענית
קפא.) [תענית
קפב.) [תענית
קפג.) [תענית
קפד.) [תענית
קפה.) [תענית
קפז.) [תענית
קפח.) [תענית
קפט.) [תענית
קצ.) [תענית
קצא.) [תענית
קצב.) [תענית
קצג.) [תענית
קצד.) [תענית
קצה.) [תענית
קצז.) [תענית
קצח.) [תענית
קצט.) [תענית
קצק.) [תענית
קצקא.) [תענית
קצקב.) [תענית
קצקג.) [תענית
קצקד.) [תענית
קצקה.) [תענית
קצקז.) [תענית
קצקח.) [תענית
קצקט.) [תענית
קצקכ.) [תענית
קצקכא.) [תענית
קצקכב.) [תענית
קצקכג.) [תענית
קצקכד.) [תענית
קצקכה.) [תענית
קצקכז.) [תענית
קצקכח.) [תענית
קצקכט.) [תענית
קצקל.) [תענית
קצקלא.) [תענית
קצקלב.) [תענית
קצקלג.) [תענית
קצקלד.) [תענית
קצקלה.) [תענית
קצקלז.) [תענית
קצקלח.) [תענית
קצקלט.) [תענית
קצקלמ.) [תענית
קצקלמא.) [תענית
קצקלמב.) [תענית
קצקלמג.) [תענית
קצקלמד.) [תענית
קצקלמה.) [תענית
קצקלמז.) [תענית
קצקלמח.) [תענית
קצקלמט.) [תענית
קצקלנ.) [תענית
קצקלנא.) [תענית
קצקלנב.) [תענית
קצקלנג.) [תענית
קצקלנד.) [תענית
קצקלנז.) [תענית
קצקלנח.) [תענית
קצקלנט.) [תענית
קצקלס.) [תענית
קצקלסא.) [תענית
קצקלסב.) [תענית
קצקלסג.) [תענית
קצקלסד.) [תענית
קצקלסה.) [תענית
קצקלסז.) [תענית
קצקלסח.) [תענית
קצקלסט.) [תענית
קצקלסכ.) [תענית
קצקלסכא.) [תענית
קצקלסכב.) [תענית
קצקלסכג.) [תענית
קצקלסכד.) [תענית
קצקלסכה.) [תענית
קצקלסכז.) [תענית
קצקלסכח.) [תענית
קצקלסכט.) [תענית
קצקלסל.) [תענית
קצקלסלא.) [תענית
קצקלסלב.) [תענית
קצקלסלג.) [תענית
קצקלסלד.) [תענית
קצקלסלה.) [תענית
קצקלסלז.) [תענית
קצקלסלח.) [תענית
קצקלסלט.) [תענית
קצקלסלמ.) [תענית
קצקלסלמא.) [תענית
קצקלסלמב.) [תענית
קצקלסלמג.) [תענית
קצקלסלמד.) [תענית
קצקלסלמה.) [תענית
קצקלסלמז.) [תענית
קצקלסלמח.) [תענית
קצקלסלמט.) [תענית
קצקלסלנ.) [תענית
קצקלסלנא.) [תענית
קצקלסלנב.) [תענית
קצקלסלנג.) [תענית
קצקלסלנד.) [תענית
קצקלסלנז.) [תענית
קצקלסלנח.) [תענית
קצקלסלנט.) [תענית
קצקלסלס.) [תענית
קצקלסלסא.) [תענית
קצקלסלסב.) [תענית
קצקלסלסג.) [תענית
קצקלסלסד.) [תענית
קצקלסלסה.) [תענית
קצקלסלסז.) [תענית
קצקלסלסח.) [תענית
קצקלסלסט.) [תענית
קצקלסלסכ.) [תענית
קצקלסלסכא.) [תענית
קצקלסלסכב.) [תענית
קצקלסלסכג.) [תענית
קצקלסלסכד.) [תענית
קצקלסלסכה.) [תענית
קצקלסלסכז.) [תענית
קצקלסלסכח.) [תענית
קצקלסלסכט.) [תענית
קצקלסלסל.) [תענית
קצקלסלסלא.) [תענית
קצקלסלסלב.) [תענית
קצקלסלסלג.) [תענית
קצקלסלסלד.) [תענית
קצקלסלסלה.) [תענית
קצקלסלסלז.) [תענית
קצקלסלסלח.) [תענית
קצקלסלסלט.) [תענית
קצקלסלסלמ.) [תענית
קצקלסלסלמא.) [תענית
קצקלסלסלמב.) [תענית
קצקלסלסלמג.) [תענית
קצקלסלסלמד.) [תענית
קצקלסלסלמה.) [תענית
קצקלסלסלמז.) [תענית
קצקלסלסלמח.) [תענית
קצקלסלסלמט.) [תענית
קצקלסלסלנ.) [תענית
קצקלסלסלנא.) [תענית
קצקלסלסלנב.) [תענית
קצקלסלסלנג.) [תענית
קצקלסלסלנד.) [תענית
קצקלסלסלנז.) [תענית
קצקלסלסלנח.) [תענית
קצקלסלסלנט.) [תענית
קצקלסלסלס.) [תענית
קצקלסלסלסא.) [תענית
קצקלסלסלסב.) [תענית
קצקלסלסלסג.) [תענית
קצקלסלסלסד.) [תענית
קצקלסלסלסה.) [תענית
קצקלסלסלסז.) [תענית
קצקלסלסלסח.) [תענית
קצקלסלסלסט.) [תענית
קצקלסלסלסכ.) [תענית
קצקלסלסלסכא.) [תענית
קצקלסלסלסכב.) [תענית
קצקלסלסלסכג.) [תענית
קצקלסלסלסכד.) [תענית
קצקלסלסלסכה.) [תענית
קצקלסלסלסכז.) [תענית
קצקלסלסלסכח.) [תענית
קצקלסלסלסכט.) [תענית
קצקלסלסלסל.) [תענית
קצקלסלסלסלא.) [תענית
קצקלסלסלסלב.) [תענית
קצקלסלסלסלג.) [תענית
קצקלסלסלסלד.) [תענית
קצקלסלסלסלה.) [תענית
קצקלסלסלסלז.) [תענית
קצקלסלסלסלח.) [תענית
קצקלסלסלסלט.) [תענית
קצקלסלסלסלמ.) [תענית
קצקלסלסלסלמא.) [תענית
קצקלסלסלסלמב.) [תענית
קצקלסלסלסלמג.) [תענית
קצקלסלסלסלמד.) [תענית
קצקלסלסלסלמה.) [תענית
קצקלסלסלסלמז.) [תענית
קצקלסלסלסלמח.) [תענית
קצקלסלסלסלמט.) [תענית
קצקלסלסלסלנ.) [תענית
קצקלסלסלסלנא.) [תענית
קצקלסלסלסלנב.) [תענית
קצקלסלסלסלנג.) [תענית
קצקלסלסלסלנד.) [תענית
קצקלסלסלסלנז.) [תענית
קצקלסלסלסלנח.) [תענית
קצקלסלסלסלנט.) [תענית
קצקלסלסלסלס.) [תענית
קצקלסלסלסלסא.) [תענית
קצקלסלסלסלסב.) [תענית
קצקלסלסלסלסג.) [תענית
קצקלסלסלסלסד.) [תענית
קצקלסלסלסלסה.) [תענית
קצקלסלסלסלסז.) [תענית
קצקלסלסלסלסח.) [תענית
קצקלסלסלסלסט.) [תענית
קצקלסלסלסלסכ.) [תענית
קצקלסלסלסלסכא.) [תענית
קצקלסלסלסלסכב.) [תענית
קצקלסלסלסלסכג.) [תענית
קצקלסלסלסלסכד.) [תענית
קצקלסלסלסלסכה.) [תענית
קצקלסלסלסלסכז.) [תענית
קצקלסלסלסלסכח.) [תענית
קצקלסלסלסלסכט.) [תענית
קצקלסלסלסלסל.) [תענית
קצקלסלסלסלסלא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלמט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלנט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלס.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסכט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסל.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלמט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלנט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלס.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסכט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסל.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלמט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלנט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלס.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכ.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכג.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכד.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכה.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכז.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכח.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסכט.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסל.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסלא.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסלב.) [תענית
קצקלסלסלסלסלסלסלסלג.) [תענית
קצקלסלסלסלסל